

3. NEDĚLE POSTNÍ

Ex 20,1-3.7-8.12-17; 1 Kor 1,22-25; Jan 2,13-25

1. čtení – Exodus 20,1-3.7-8.12-17

Bůh vyhlásil všechna tato přikázání: „**Já jsem Hospodin, tvůj Bůh, já jsem tě vyvedl z egyptské země, z domu otroctví. Nebudeš mít jiné bohy mimo mě.** Nezneužíješ jména Hospodina, svého Boha. Hospodin nenechá bez trestu toho, kdo by jeho jména zneužíval. Pamatuji na den sobotní, že ti má být svatý. Cti svého otce i svou matku, abys dlouho žil na zemi, kterou ti dává Hospodin, tvůj Bůh. Nezabiješ. Nezcizoložíš. Nepokradeš. Nevydáš křivé svědectví proti svému bližnímu. Nebudeš dychtit po domu svého bližního. Nebudeš dychtit po ženě svého bližního, ani po jeho otroku, ani po jeho otrokyni, ani po jeho býku, ani po jeho oslu, vůbec po ničem, co patří tvému bližnímu.“

2. čtení – 1. Korintským 1,22-25

Bratři! Židé si přejí zázraky, Řekové zase hledají moudrost, ale **my kážeme Krista ukřižovaného.** Židy to uráží a pohané to pokládají za hloupost. Ale pro ty, kdo jsou povoláni, ať jsou to židé nebo pohané, **je Kristus Boží moc a Boží moudrost. Neboť „pošetilá“ Boží věc je moudřejší než lidé a „slabá“ Boží věc je silnější než lidé.**

Evangelium – Jan 2,13-25

Byly blízko židovské velikonoce a Ježíš se odebral vzhůru do Jeruzaléma. V chrámě zastihl prodavače býčků, ovcí a holubů i směnárníky, jak tam sedí. Tu si udělal z provazů důtky a vyhnal všechny z chrámu i s ovcemi a býčky, směnárníkům rozházel peníze a stoly jim zpěvral a prodavačům holubů řekl: „**Jděte s tím odtud! Nedělejte z domu mého Otce tržnici!**“ Jeho učedníci si vzpomněli, že je psáno: Horlivost pro tvůj dům mě stravuje. Židé mu však namítli: „**Jakým znamením nám dokážeš, že tohle smíš dělat?**“ Ježíš jim odpověděl: „**Zbojte tento chrám, a ve třech dnech jej zase postavím.**“ Tu židé řekli: „**Tento chrám se stavěl šestačtyřicet let – a ty že bys ho zase postavil ve třech dnech?**“ **On však to řekl o chrámu svého těla.** Teprve až byl vzkříšen z mrtvých, uvědomili si jeho učedníci, co tím chtěl říci, a uvěřili Písmu i slovu, které Ježíš řekl. Když byl v Jeruzalémě o velikonočních svátcích, mnoho jich uvěřilo v jeho jméno, když viděli znamení, která konal. Ježíš se jim však sám nesvěřoval, protože **znal všechny a nepotřeboval, aby mu někdo něco o lidech vykládal. Sám totiž věděl, co je v člověku.**

➔ K evangeliu: *Nový chrám (podle S. Faustiho)*

Bůh, chrám a člověk jsou tři skutečnosti, které se vzájemně zrcadlí a mají rozličné podoby podle obrazu, který má člověk o Bohu. Jestliže je Bůh ten, který má všechno v rukou a nade vším vládne, pak realizovaný člověk, jemu podobný, je mocný; a tomu odpovídající chrám je první zárukou všeho útisku. Jestliže je Bůh někdo, kdo se dává a slouží, pak skutečný člověk je pokorný jako on; a tomu odpovídající chrám je místo společenství a lásky. Bůh a chrám představují svět hodnot, kterými se člověk řídí, podle kterých uspořádává své myšlení, chtění a jednání, aby dosahoval stále plnějšiho života, který je hodný toho jména.

Chrám, místo setkávání s Bohem, se snadno stane tržištěm. Zvláště v měsíci kolem Velikonoc se dařilo obchodům s tučnými zisky pro kněžskou třídu, která ze služby chrámu přešla k jeho ovládnutí a k panování nad těmi, kteří do něj přicházeli. Velikonoce se původně slavily v rodině; později s centralizací moci chodili židé do jeruzalémského chrámu. V Ježíšově době k této příležitosti připutovalo až 100 000 poutníků a obětovalo se až 18 000 beránků. Každá dobrá věc se zvrátí ve zlo, když se používá jako prostředek moci. A to nejlepší se pak stane nejhorším.

Poutníci přicházeli ze všech stran, také z diaspory, a přinášeli s sebou „nečisté“ mince s cizími podobiznami a božstvy. Ty se musely vyměnit za mince „čisté“, které se razily přímo v chrámě. Směna byla vždycky pramenem zisku. Nevydělává se prací, ale směnou. A čím víc je směna virtuální, tím je zisk reálnější. Zatímco tehdy byl jeruzalémský chrám také centrální bankou Palestiny, dnešní banky jsou chrámem, kterému je obětován celý svět. Zatímco kdysi se chrám stával tržištěm, dnes bez jakékoli masky se trh stává chrámem.

Chrám se může stát tržištěm také v obrazném smyslu. Každé náboženství má sklon zúžit vztah k Bohu na směnu: modlitby, dobré skutky a oběti slouží k tomu, abychom si zasloužili jeho přízeň (srov. Mal 3,13-15). Chrám se tak stává místem obchodování s Bohem. S velikou zbožností se koná svrchovaná bezbožnost, které je schopen jen nábožný člověk. Ale Bůh je láska: kdo ho chce uplácat, jedná přímo proti jeho přirozenosti a nakládá s ním jako s prostitutkou. Když proroci mluví o chrámové prostituci, mají tím na mysli tento kult, který jak je zbožný, tak uráží Boha.

Ježíšovo tělo, Slovo učiněné tělem, je Boží stan mezi lidmi... **Tím novým chrámem je „tělo“ beránka** poslaného od Boha: v něm se uskutečňuje všechno smíření, očistění a odčinění, a my žijeme ve společenství s Bohem. Když přebýváme v něm, jsme v Otcově domě, synové v Synu.

✠ MODLITBA

Chci chvíli setrvat před zbořeným a vystavěným chrámem tvého těla, Pane, a poprosit tě, aby sis i ze mě učinil svůj přibytěk, aby sis ho ty sám očistil. Amen.